ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΤΟΣ Ε 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1927 ΑΡΙΘ 28—29

Ο ΠΑΝΑΓΙΟΣ ΤΑΦΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΓΕΝΟΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Πολύκαρπος ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡγήθη κατὰ τὸ παρελθὸν Πάσχα τῆς ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Συλλόγου «ὁ Πανάγιος Τάφος» διοργανωθείσης ἱερᾶς εἰς τοὺς ἁγίους Τόπους ἀποδημίας. Κατὰ τὴν ἐμφάνισιν τῇ Μ. Τετάρτῃ τῶν τριακοσίων περίπου προσκυνητῶν ἐνώπιον τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῆς Ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ κ. Δαμιανοῦ ὁ ἅγιος Τρίκκης προσεφώνησεν ἀπὸ μέρους τῶν προσκυνητῶν ὡς ἀκολούθως τὸν Πατριάρχην, ἐκδηλῶν τὰ πρὸς τὸν Πανάγιον Τάφον ἱερὰ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους.

Μακαριώτατε Δέσποτα !

Δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ χριστιανικῷ κόσμῳ εὐσεβὴς χριστιανός, ὁ ὁποῖος κατὰ τὰς ἁγίας ταύτας ἡμέρας νὰ μὴ ἀναβαίνῃ ἐν πνεύματι μετὰ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν πόλιν ταύτην τὴν ἁγίαν, καὶ νὰ μὴ παρακολουθῇ ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει καὶ κατανύξει πάντα ὅσα ὁ θεῖος ἡμῶν Λυτρωτὴς ὑπέμεινε δι' ἡμᾶς καὶ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν. Ἀλλ' ἂν οἱ Χριστιανοὶ πάντες κατὰ τὴν ἁγίαν ταύτην ἑβδομάδα συναναβαίνωσι νοερῶς μετὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, πόσον δίκαιον καὶ πρέπον εἶναι ἡμεῖς, οἱ παριστάμενοι κατὰ τὴν ἱερὰν ταύτην ὥραν ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, νὰ δοξάσωμεν τὸν Πανάγαθον Θεόν, ὅτι κατηξίωσεν ἡμᾶς νὰ ἐκπληρώσωμεν πόθον διάπυρον τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ σωματικῶς νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὴν ἁγίαν γῆν, τὴν πόλιν ταύτην τοῦ Θεοῦ, περὶ ἧς δεδοξασμένα ἐλαλήθη, νὰ κλίνωμεν τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἐνώπιον τοῦ Ζωοδόχου Τάφου, τοῦ φρικτοῦ Γολγοθᾶ καὶ τῶν ἄλλων ἁγιωτάτων προσκυνημάτων, νὰ προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Καὶ ἤδη πλήρεις ζωηροτάτων ἐντυπώσεων καὶ ἀνεκλαλήτου συγκινήσεως ἐμφανιζόμενοι ἐνώπιον τῆς Ὑμ. Μακαριότητος ὑποβάλλομεν Αὐτῇ τὰ βαθύτατα ἡμῶν σέβη.

Διὰ πᾶσαν τὴν Χριστιανικὴν Οἰκουμένην ὁ Πανάγιος τοῦ Κυρίου Τάφος εἶναι τὸ ἱερώτατον τῆς πίστεως καὶ τῆς εὐσεβείας κειμήλιον, καὶ καθόλου πάντες οἱ τόποι οἱ συνδεόμενοι πρὸς τὴν θείαν οἰκονομίαν καὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐκ τῆς δουλείας τῆς ἁμαρτίας, εἶναι διὰ πάντα χριστιανὸν Ἱερώτατος καὶ ἁγιώτατος. Ἡμᾶς ὅμως τοὺς Ἕλληνας δεσμοὶ ὅλω ἰδιαίτεροι ἀναποσπάστως συνδέουσι πρὸς τὸν τάφον τοῦ Κυρίου καὶ τὰ ἄλλα σεβάσματα. Ὁ Πανάγιος τοῦ Κυρίου Τάφος εἶναι δι' ἡμᾶς οὐ μόνον τὸ ἱερώτατον κειμήλιον τῆς ἁγίας ἡμῶν πίστεως ἀλλὰ καὶ τὸ μέγιστον τῶν κληροδοτημάτων τῶν πατέρων ἡμῶν. Τὰ ἱερὰ προσκυνήματα ἀποτελοῦσι κατὰ τὴν ἐπιτυχῆ φράσιν τοῦ ἐν μακαριστοῖς Πατριάρχου τῆς ἁγίας ταύτης πόλεως Δοσιθέου πατρικὴν καὶ προγονικὴν ἡμῶν κληρονομίαν. Ἤδη ἀπὸ τῶν πρώτων αἰώνων τοῦ χριστιανισμοῦ σπουδαῖον μέλημα τοῦ γένους ἡμῶν ἦτο ἡ διάσωσις καὶ περιφρούρησις τῶν ἱερῶν τούτων κειμηλίων, τῶν ἀναποστάτως πρὸς τὸν ἐπίγειον βίον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ ἀποστόλων συνδεομένων. Τὸ Ἔθνος ἡμῶν ἔχον πλήρη συναίσθησιν τῆς μεγάλης καὶ ἐξαιρετικῆς ταύτης τιμῆς, αὐτὸ νὰ κατέχῃ τὰ ἁγιώτατα προσκυνήματα, προθύμως καὶ ἀγογγύστως ὑπεβάλλετο εἰς ἑκουσίας εἰσφορὰς καὶ θυσίας πρὸς διατήρησιν τοῦ ἐπιζήλου τούτου προνομίου. Αὗται αἱ μέχρι τοῦδε διασωζόμεναι ἐπιγραφαὶ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Κοινοβουλίου τοῦ Παναγίου Τάφου «Κτῆμα καὶ ἀφιέρωμα τῷ Χριστῷ τῶν ὀρθοδόξων Ῥωμαίων», καὶ ἐπὶ τοῦ πανσέπτου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. «Οἱ ἀναστήσαντές με τὸ ὀρθόδοξον γένος τῶν Ῥωμαίων», διακηρύττουσι μετὰ ποίας θερμῆς πίστεως καὶ μετὰ πόνου ἱεροῦ ζήλου τὸ γένος ἡμῶν ἔσπευδεν ἑκάστοτε εἰς ὁλοπρόθυμον συνδρομὴν πρὸς σωτηρίαν καὶ περιφρούρησιν τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων. Τὸ εὐσεβὲς ὅμως ἔθνος ἡμῶν ἀντεπροσώπευε καὶ ἀντιπροσωπεύει ἐνταῦθα ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ὁ Πατριάρχης τῆς ἁγίας ταύτης πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ ἡ περὶ Αὐτὸν ἁγιοταφικὴ ἀδελφότης. Ἡ ἱερὰ αὕτη ἀδελφότης ἐπὶ αἰῶνας ἤδη ἀγωνίζεται

τὸν καλλίνικον ἀγῶνα τῆς διασώσεως τῶν σκηνωμάτων τούτων τῆς δόξης τοῦ Κυρίου καὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ αὐτῶν χαρακτῆρος. Καὶ εἰς τοὺς μακροὺς καὶ χαλεποὺς τούτους ἀγῶνας τῆς ἁγιοταφιτικῆς ἀδελφότητος, εἰς τὴν σύντονον καὶ διηνεκῆ αὐτῶν προσοχὴν καὶ ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῶν Ἱερῶν προσκυνημάτπν, εἰς τὴν χριστομίμητον αὐτῶν αὐταπάρνησιν, πολλάκις μέχρις αὐτοθυσίας ἐξικνουμένην, ὀφείλει τὸ Γένος ἡμῶν τὴν διατήρησιν δ' ὅλων τῶν αἰώνων μέχρι τῆς σήμερον τοῦ ἐξαιρετικοῦ τούτου προνομίου.

Διὰ τοῦτο πᾶσα τιμή, πᾶς ἔπαινος καὶ εὐγνωμοσύνη ἀΐδιος ὀφείλεται παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους πρὸς τὴν ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν γεραρὰν ἀδελφότητα. Ἡ παρουσία δὲ ἡμῶν ἐνταῦθα ἀναλαβόντων μακρὸν πλοῦν, ἡ παρουσία ἐνταῦθα πολλῶν ἐξ ἡμῶν, ἀποχωρισθέντων κατὰ τὰς ἁγίας ταύτας ἡμέρας τῶν φιλτάτων αὐτῶν, ἵνα ἀναβῶσιν εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅπως προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ, ἡ παρουσία αὐτοῦ τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους ἡμῶν, τῶν Ἀθηνῶν, της Ἑλλάδος ταύτης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοσούτων ἄλλων ἐπιλέκτων μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἄς παρηγορήσῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα, καὶ ἄς ἐμπεδώσῃ ἐν αὐτῇ ἐπὶ μᾶλλον τὴν πίστιν, ὅτι παρὰ τὸν πνέοντα σήμερον πανταχοῦ πνιγερὸν ἄνεμον ἀσεβείας καὶ ὑλομανίας τὸ Ἔθνος ἡμῶν ἐν συνόλῳ λαμβανόμενον μένει ἀφοσιωμένον εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων αὐτῶν, οὐδέποτε ἐπιλανθάνεται τῶν ἱερωτάτων αὐτοῦ ὑποχρεώσεων πρὸς τὸν Πανάγιον Τάφον καὶ οὐδέποτε θὰ παύσῃ νὰ συμπάσχῃ καὶ νὰ συμπονῇ καὶ νὰ συναντιλαμβάνηται τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ τῆς Ἱερᾶς Αὐτῆς ἀδελφότητος ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ κόποις αὐτῆς ὑπὲρ τῶν ἁγιωτάτων προσκυνημάτων. Μετὰ τοιούτων χρηστῶν ἐλπίδων χαιρετίζοντες σήμερον τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἀσπαζόμεθα καὶ αὖθις μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ τὴν ἁγίαν Αὐτῆς δεξιάν, καὶ παρακαλοῦμεν Αὐτὴν εὐλαβῶς ἵνα εὐλογίᾳ Κυρίου εὐλογήσῃ εἰς Σιὼν πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσεβεῖς προσκυνητὰς τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, εὐλογήσῃ τὸ Ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν ἁγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἡμεῖς δὲ διαπύρως εὐχόμεθα, ἵνα ὁ ἀψευδῶς ἐπαγγειλάμενος μεθ' ἡμῶν ἔσεσθαι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν διαφυλάττῃ καὶ διασώζῃ Αὐτὴν ὑπερτέραν παντὸς ἀνιαροῦ χαριζόμενος ἅμα Αὐτῇ τὰ ἐπίλοιπα ἔτη τῆς ζωῆς ἀνώδυνα, εἰρηνικὰ καὶ ἔνδοξα εἰς ἔπαινον τοῦ παναγίου αὐτοῦ ὀνόματος, καύχημα δὲ τοῦ θεόθεν εὐλογημένου Ἔθνους ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης εἰς ταῦτα προσέθηκε καὶ τὰ ἑξῆς Μακαριώτατε! Ἡ ἐκκλησιαστική μου παροικία μόλις ἐσχάτως μαθοῦσα ὅτι εἰς τὸν Ποιμενάρχην αὐτῆς ἔλαχεν ἡ μεγάλη τιμὴ νὰ ἡγηθῇ τῆς ἱερᾶς ταύτης ἀποδημίας ἀνεμνήσθη τῶν συνδεόντων τὸ ἔθνος ἡμῶν ἱερωτάτων δεσμῶν πρὸς τὸν Πανάγιον Τάφον καὶ ἔσπευσε καὶ ἐμπράκτως νὰ διατρανώσῃ τὸν σεβασμὸν αὐτῆς πρὸς τὸν Πανάγιον τοῦ Κυρίου Τάφον. Οὕτως ὁ μὲν Δῆμος Τρικκαίων μοὶ παρέδωκεν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου ἑκατὸν λίρας ἀγγλίας, αἱ ἐνοριακαὶ ἐπιτροπεῖαι τῶν ἱερῶν Ναῶν τῆς πόλεως Τρικκάλων πεντήκοντα λίρας, καὶ αἱ Ἱεραὶ τῶν Μετεώρων Μοναὶ τριάκοντα λίρας. Ταύτας ἐγχειρίζων τῇ Ὑμετέρᾳ Θεοτιμήτῳ Μακαριότητι παρακαλῶ Αὐτὴν εὐλαβῶς, ἵνα ἀποδεχθῇ αὐτὰς ὡς δεῖγμα ἐλάχιστον εὐλαβείας αὐτῶν πρὸς τὰ πανάγια προσκυνήματα, σεβασμοῦ δὲ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ τὴν ἱερὰν Αὐτῆς Ἀδελφότητα, εὐδοκήσῃ δέ, ἵνα μνησθῇ αὐτῶν ἐν ταῖς πρὸς Κύριον εὐπροσδέκτοις Αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ζωηφόρου μνήματος ἱλαστηρίοις ἐντεύξεσιν.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΥ

1. Ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα καὶ Προτεσταντισμός.

Ἀπό τινος χρόνου παρατηρεῖται ἐν τῷ Προτεσταντισμῷ τάσις τις πρὸς κληρικοποίησιν, πρὸς ἱ ε ρ α ρ χ ι κ ὴ ν ἐ ξ έ λ ι ξ ι ν. Εἶναι ἆρά γε ἐγγὺς ὁ χρόνος, καθ' ὃν οἱ Διαμαρτυρόμενοι θὰ τροποποιήσωσι τὰς μέχρι τοῦδε περὶ Ἐκκλησίας καὶ Ἱεραρχίας δοξασίας των; Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐν τῷ Προτεσταντισμῷ παρατηρεῖται ἐσχάτως ἰσχυρὸν ρεῦμα καὶ ζωηρὰ κίνησις πρὸς νέας ἐκκλησιαστικὰς κατευθύνσεις, ὡς δεικνύει ἡ κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαΐου ἐ. ἔ. συγκροτηθεῖσα «Γενικὴ Πρωσσικὴ Σύνοδος ἐν Βερολίνῳ». Ἓν ἐκ τῶν θεμάτων μὲ τὰ ὁποῖα ἠσχολήθη αὕτη, ἦτο καὶ τὸ ἑξῆς: (ἐπὶ λέξει, κατὰ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς συνόδου):

«Ὁ ὑπηρεσιακὸς τίτλος Generalsuperintendent ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ τίτλου Εὐαγγελικὸς (γρ. Διαμαρτυρόμενος) ἐπίσκοπος».

Ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ ἁπλῆς τινος καὶ οὐδεμίαν ἐξαιρετικὴν σημασίαν ἐνεχούσης ἀντικαταστάσεως τοῦ τίτλου «Generalsuperintendent» διά τινος ἄλλου, μᾶλλον εὐήχου, καὶ τοῦτο ἀκριβῶς διατείνονται οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν τροποποίησιν ταύτην, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα φαίνεται ὅτι ἔχει ἄλλα βαθύτερα αἴτια, σχετιζόμενα πρὸς τὴν ὅλην ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς προτεσταντικῆς ἐκκλησίας, ἥτις ἐπιζητεῖ εὐνοϊκώτερον δι' ἑαυτὴν διακανονισμὸν σχέσεων μετὰ τοῦ ἐπισήμου κράτους. Ὑπάρχει δηλαδὴ παρὰ πολλοῖς ἡ γνώμη καὶ ἡ πεποίθησις ὅτι διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ ἐπισκοπικοῦ τίτλου τὸ κράτος θὰ δείξῃ μεγαλυτέραν εὔνοιαν πρὸς τὴν Προτεσταντικὴν Ἐκκλησίαν, οἵαν ἐπιδεικνύει π.χ. πρὸς τὴν Παπικήν, καὶ οὕτω θὰ κατορθωθῇ ἡ τόσον ἐπιθυμητὴ

συνομολόγησις συμφωνίας (Konkordat) μεταξὺ Γερμανικοῦ κράτους καὶ Προτεσταντικῆς ἐκκλησίας, οἷα ὑφίσταται καὶ μετὰ τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας. Πράγματι ἡ ὕπαρξις τοῦ ἐπισκόπου θὰ δύναται νὰ ἐξασφαλίζῃ μείζονα ἐπιρροὴν ἔν τε τῷ ἐκκλησιαστικῷ καὶ τῷ δημοσίῳ βίῳ καὶ ἡ προσωπικὴ αὐτοῦ διαχείρισις τῆς ἐπισκοπικῆς ἐξουσίας θὰ δύναται νὰ προσδίδῃ μᾶλλον ὡρισμένην κατεύθυνσιν εἰς τὴν καθ' ὅλου ἐκκλησιαστικὴν πολιτικήν. Ἀλλ' οἱ ἀντίθετοι ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ τίτλος τοῦ ἐπισκόπου «μυρίζει» Παπισμὸν καὶ ἀντιτίθεται εἰς τὰς περὶ ἱερατείου γνωστὰς προτεσταντικὰς ἀντιλήψεις, ἡ δὲ σκέψις ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι ἡ ἁπλῆ μεταβολὴ τοῦ τίτλου θὰ δύναται προφανῶς νὰ συνεπιφέρῃ καὶ οὐσιαστικώτερα ἐπακόλουθα, ἡ σκέψις, λέγομεν, αὕτη τοὺς πτοεῖ· ἐκφράζουν ὡσαύτως τοὺς φόβους ἐνδεχομένης διαιρέσεως ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Ἀμφότεραι αἱ μερίδες ἦσαν καὶ εἶναι ἐξ ἴσου ἰσχυραὶ καὶ ἐξ ἴσου ἀδιάλλακτοι καὶ αἱ συνεδριάσεις τῆς συνόδου διεξήχθησαν μετὰ πολλοῦ θορύβου καὶ ὀξύτητος. Οἱ μετριοπαθέστεροι προέτειναν ὅπως ἐξευρεθῇ ἄλλη τις ὀνομασία καὶ οὕτω συμβιβασθῶσιν αἱ διιστάμεναι μερίδες, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπόπειρα αὕτη πρὸς συμβιβασμὸν ἀπέτυχεν. Οὕτω ἐλύθη τὸ ζήτημα τῆς ψηφοφορίας, ἥτις διεξήχθη κατὰ τὴν ἱστορικὴν συνεδρίασιν τῆς 6 Μαΐου. Ὑπὲρ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ τίτλου ἐψήφισαν 103, κατ' αὐτῆς 109, ἠρνήθησαν δὲ ψῆφον 3.

Καὶ οὕτω ἐματαιώθη μὲν ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ ἐπισκοπικοῦ τίτλου, ἀλλ' ἡ δύναμις τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ ὁμάδος εἶναι τηλικαύτη, ὡς ἐκ τῆς ψηφοφορίας καταδείκνυται, ὥστε τὸ ζήτημα νὰ μὴ θεωρῆται ὁριστικῶς λῆξαν.

Ὡς ἐν παρόδῳ σημειοῦμεν ὅτι ἡ σύνοδος αὕτη ἠσχολήθη καὶ μὲ τὸ ζήτημα τῶν γυναικῶν θεολόγων καὶ τὸ τῆς διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν ἐν τοῖς σχολείοις. Εἰς τὸ πρῶτον ζήτημα ἐδόθη ἡ ἑξῆς λύσις: Αἱ πτυχιοῦχοι τῆς θεολογίας δικαιοῦνται νὰ διορίζωνται ὡς «Vikarinnen», ἀπορριπτομένης τῆς προτάσεως ὅπως διορίζωνται εἰς θέσεις ἱερέων. Ἡ τοιαύτη λύσις δὲν εἶναι βεβαίως ἱκανοποιητική, διὰ πολλὰς ἐξ αὐτῶν, ἐχαρακτηρίσθη ὅμως ὑπὸ τῶν συντηρητικῶν ὡς καινοτομία. Παρετηρήθη ὡσαύτως ἡ τάσις ὡρισμένης μερίδος, ὅπως περιέλθῃ ἡ γυναικεία θεολογικὴ μόρφωσις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, παραμεριζομένη ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου, ἀφοῦ δὲν θὰ δύνανται νὰ καταλαμβάνωσιν αὗται ἀνωτέρας ἐκκλησιαστικὰς θέσεις.

Ἐπετεύχθη ὡσαύτως μεγαλυτέρα προσέγγισις μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ διδασκάλων τῶν θρησκευτικῶν. Οἱ διδάσκοντες θρησκευτικὰ εἰς προτεσταντικὰ σχολεῖα ὑποχρεοῦνται νὰ μετεκπαιδεύωνται ἐν φροντιστηρίοις ἢ ἀνωτέροις διδασκαλείοις ὑπὸ θεολόγων παιδαγωγῶν.

Ἡ «Konfirmation» (χρίσις) τέλος ὀφείλει νὰ διατηρήσῃ, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς συνόδου, τὸν μέχρι τοῦδε ἐσωτερικόν της χαρακτῆρα.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία		Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Εωθινά	Ἦχοι
ΙΟΥΛΙΟΣ	3	Κυριακὴ Γ' Ματθαίου	Κυριακὴ Γ'	Γ'	β'
	10	» Δ' Ματθαίου	Κυριακὴ Δ'	Δ'	γ'
	17	» Ἁγίων Πατέρων	Κυριακὴ Ἁγ. Πατέρων	Ε'	δ'
	24	» Στ' Ματθαίου	Κυριακὴ Στ	Στ'	πλ. α
	31	» Ζ' Ματθαίου	Κυριακὴ Ζ'	Ζ'	πλ. β
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	7	Η' Ματθαίου	Κυριακὴ Η'	Η'	βαρὺς
	14	Θ' Ματθαίου	Κυριακὴ Θ'	Θ'	πλ. δ
	21	Ι' Ματθαίου	Κυριακὴ Ι'	Ι'	α'
	28	ΙΑ' Ματθαίου	Κυριακὴ ΙΑ'	ΙΑ	β'

2. *Τὸ κοινωνικὸν καὶ ἀνθρωπιστικὸν ἔργον τοῦ Προτεσταντισμοῦ*

Μία ἀπὸ τὰς σπουδαιοτέρας φροντίδας τῆς ἐσωτερικῆς ἀποστολῆς (innere Mission) τῆς Προτεσταντικῆς ἐκκλησίας εἶναι ἡ περισυλλογὴ νέων καὶ νεανίδων στερουμένων ἐργασίας καὶ ἐγκαταλελειμμένων καὶ ἡ ἐξεύρεσις ἐργασίας εἰς αὐτούς. Ἐκτὸς ὅμως τῆς ὑλικῆς ταύτης βοηθείας παρέχεται συγχρόνως καὶ πνευματικὴ καὶ θρησκευτικὴ ἀντίληψις.

Οἱ ἀπροστάτευτοι καὶ ἄεργοι νέοι καὶ νεάνιδες περισυλλέγονται εἰς εἰδικὰ ἱδρύματα, ἔνθα εὑρίσκουσι προσωρινῶς στέγην, συγχρόνως δὲ καὶ διαπαιδαγωγοῦνται θρησκευτικῶς, ἠθικῶς καὶ ἐπαγγελματικῶς. Ἡ διάρκεια τῆς τοιαύτης ἀσυλίας, ἐξαρτωμένη κυρίως ἐκ τῆς ἐξευρέσεως καταλλήλου ἐργασίας, ὑπολογίζεται συνήθως εἰς 3—6 ἑβδομάδας.

Ἂν καὶ ἡ περιγραφὴ τῶν τοιούτων ἱδρυμάτων καὶ ἐνδιαφέρουσα εἶναι καὶ λίαν διδακτικὴ δι' ἡμᾶς, ἐν τούτοις, διὰ τὸ στενὸν τοῦ χώρου καὶ τοῦ χρόνου, θὰ περιορισθῇ εἰς ὀλίγιστα κύρια σημεῖα, δεικνύοντα μᾶλλον τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ τούτου ἔργου, τὸ ὁποῖον τιμᾷ ὄντως τὴν Προτεσταντικὴν ἐκκλησίαν.

Ἡ ὅλη ἐργασία διευθύνεται ὑπὸ τῶν ἑξῆς τεσσάρων τμημάτων ἢ γραφείων: 1) Παροχῆς ἐργασίας. 2) Διδασκαλίας 3) Περιθάλψεως καὶ 4) Σωματικῆς ἀγωγῆς καὶ ψυχαγωγίας. Τὰ τέσσαρα ταῦτα γραφεῖα, ἂν καὶ αὐτοτελῶς ἐργαζόμενα, ὑπάγονται ὑπὸ κεντρικήν τινα διεύθυνσιν.

Ταῦτα ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν τοῦ ἔργου.

Τὸ ἡμερήσιον πρόγραμμα τῆς ὀργανώσεως εἶναι συντεταγμένον κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς παιδαγωγικῆς καὶ διαλαμβάνει τὰ ἑξῆς, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς:

7—7.30΄ π. μ Σωματικαὶ ἀσκήσεις
8. Πρόγευμα
8.30΄ Προσευχὴ
8.45΄—10 Διδασκαλία
10.30΄—11.45΄ »
12 Γεῦμα
2—5 μ.μ. Ἐπαγγελματικὴ προπόνησις. Ψυχαγωγίαι καὶ σωματικαὶ ἀσκήσεις.
5.30΄—6.15΄ Φωνητικαὶ ἀσκήσεις. Ἐκκλησιαστικὰ ᾄσματα
6.30΄ Δεῖπνον.
7.—9.30΄ Συγκεντρώσεις, ἀτομικαὶ ὑποθέσεις κλπ.

Ἂς ρίψωμεν νῦν ἓν βλέμμα εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας ἥτις, ὡς δεικνύει ὁ κατωτέρω πίναξ, περιλαμβάνει, πλὴν τῶν θρησκευτικῶν, καὶ στοιχεῖα γενικῆς μορφώσεως ἀνάλογα πρὸς τὸν γερμανικὸν λαόν.

Πρόγραμμα διδασκαλίας

Α΄. Θρησκευτ. μόρφωσις	*Β΄ Γενικὴ μόρφωσις.*
1η Ἑβδομὰς	
Πίστις καὶ κοσμοθεωρία (Ὑλισμός, Χριστιανισμός, κλπ).	Ὁ Γερμανικὸς λαὸς (ἐπισκόπησις τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ).
2α Ἑβδομὰς	
Ἠθικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα (ἄνθρωπος, οἰκογένεια, κοινωνία, τάξις λαός, ἀνθρωπότης).	Στοιχεῖα πολιτικης οἰκονομίας.
3η Ἑβδομὰς	
Ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία (ἱστορικὴ ἐπισκόπησις).	Στοιχεῖα γερμανικοῦ δικαίου καὶ νομοθεσίας (ἰδίᾳ ἐργατικῆς).
4η Ἑβδομὰς	
Χριστιανισμὸς καὶ κοινωνικὸς βίος (πίστις καὶ γνῶσις, λόγοι καὶ ἔργα)	Ἡ γερμανικὴ ἐργατικὴ κίνησις τῶν τελευταίων ἐτῶν (ἱστορία, σύστημα κλπ.).

Παρέχεται ὡσαύτως εἰδικὴ ἐπαγγελματικὴ μόρφωσις, πρὸς δὲ τοὺς ἀποφοίτους ἀνωτέρων σχολείων γνώσεις ἀνάλογοι ἐγκυκλοπαιδικαὶ ἐκ τῆς ὑγιεινῆς, ψυχολογίας, φιλολογίας, γερμανικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἐξετάζονται διάφορα κοινωνικὰ ζητήματα τῆς ἡμέρας κτλ. Ἐπιδίδονται ἐπίσης οἱ τρόφιμοι εἰς ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα, μουσικὴν ὀργανικὴν καὶ φωνητικὴν κλπ. Διὰ διαλέξεων παρέχεται πᾶν τὸ χρήσιμον ἀλλὰ καὶ ἐνδιαφέρον ἐκ τῆς τέχνης, ἐπιστήμης, ἐμπορίου, βιομηχανίας κλπ. μετὰ προβολῶν φωτεινῶν εἰκόνων.

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ὅπως καὶ ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία, κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεών της, ἐπιδοθῇ ἐν τῷ μέλλοντι εἰς ἀνάλογα φιλανθρωπικὰ καὶ κοινωνικὰ ἔργα, ἐκ τῶν ὁποίων οὐ μόνον ἡ ἐργαζομένη τάξις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ αὕτη ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ κοινωνία πολλὰ ἔχουσι νὰ ὠφεληθῶσι. Δὲν πρόκειται ν' ἀντιγράψωμεν ξένας μεθόδους, ἀλλὰ ἐκ τῆς παρακολουθήσεως καὶ μελέτης τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συμβαινόντων πολλὰ καὶ καλὰ ἔχομεν νὰ καρπωθῶμεν.

Βερολῖνον ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΜΩΡΑΙΤΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

«Οὐ με πείσῃς κἂν με πείσῃς».

Ὁ Βουλευτὴς Κυκλάδων κ. Βοκοτόπουλος, συνεχίζων τὴν προσπάθειάν του, ὅπως παραστήσῃ τὴν πρὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν εἰσαχθεῖσαν διόρθωσιν τοῦ ἡμερολογίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὡς γενομένην αὐθαιρέτως δι' ἁπλῆς Ἐγκυκλίου τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἄνευ προηγουμένης ἀποφάσεως, τῆς Ἱεραρχίας, πληροῖ τὰς στήλας ἐφημερίδων λοιδόρων ἄρθρων, περιφρονεῖ δὲ τὰ πραγματικὰ γεγονότα καὶ πιστεύει εἰς τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἐπινοήσεις, διότι μόνος καὶ ἀποκλειστικὸς σκοπός του εἶναι νὰ ἐκφανατίσῃ κατὰ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου τοὺς ὀλίγους προσκειμένους εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Ἡ Δ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξέδωκε διὰ τελευταίαν φορὰν ἀνακοινωθὲν βεβαιοῦσα ὅτι ὁ Πρόεδρος αὐτῆς οὐδὲν ἕτερον ἔπραξεν ἢ νὰ ἐκτελέσῃ ἐπακριβῶς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας, ἀλλ' ὁ Βουλευτὴς δὲν θὰ πεισθῇ διότι δὲν θέλει νὰ πεισθῇ.

Ἡ φωνὴ τῆς Κρητικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπιτροπὴ ἀρχιερέων τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας ἀφίκετο εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὅπως ἐκ προσώπου τῆς Κρητικῆς Συνόδου ῥήξῃ φωνὴν διαμαρτυρίας κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἁρπαγῆς τῆς κρητικῆς μοναστηριακῆς περιουσίας. Ἦλθεν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ εἴπῃ εἰς τὴν πολιτείαν ὅ,τι ἀπειράκις εἰς αὐτὴν ὑπεμνήσθη : πῶς δῆλον ὅτι καὶ ἡ Κρητικὴ Ἐκκλησία μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἑλληνικῆς συμπάσης ὑπῆρξεν ἀείποτε σπουδαῖος παράγων ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου· πῶς ὁ κλῆρος της προέρχεται ἐξ αὐτῶν τῶν σπλάγχνων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ ἀποτελεῖται ἐξ Ἑλλήνων πολιτῶν, ὧν ἡ ἀποστολὴ εἶνε ἡ διάπλασις καὶ ἠθικοποίησις καὶ ἀνύψωσις καὶ ὁ ἐξευγενισμὸς τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας

διὰ τῆς καταπολεμήσεως τῆς λυμαινομένης αὐτὴν ἠθικῆς ἀναρχίας καὶ τῶν ἐπαπειλούντων αὐτήν, μάλιστα σήμερον, πολυωνύμων ἀντιχριστιανικῶν καὶ ἀντεθνικῶν προπαγανδῶν· πῶς, ἐνῷ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία σήμερον χάνει τὴν πυξίδα της ἐν τῷ πελάγει τῶν ὀλεθρίων ροπῶν καὶ ἔχει ἀνάγκην μεγίστην ἀντιρρόπων ἐθνικῶν καὶ ἠθικῶν παραγόντων, ἡ δ' Ἐκκλησία εἶνε ἡ ἐνδεδειγμένη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν αἰσθημάτων κυβερνῆτις, αὕτη μόνη κατ' ἐξοχὴν ἀδικεῖται ὑπὸ τῆς πολιτείας, αὕτη κατ' ἐξοχὴν ἀποτελεῖ τὸν στόχον τῶν δημευτικῶν αὐτῆς μέτρων. Ἦλθον οἱ κρῆτες ἱεράρχαι νὰ παραστήσωσιν εἰς τοὺς κυβερνῶντας πόσον μεγάλην καὶ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς ἰδίας αὐτῆς περιουσίας ἔχει ἡ Ἐκκλησία διὰ νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς συντηρήσεως τοῦ ἐνοριακοῦ αὐτῆς κλήρου, ἀνταποκρινομένη πρὸς τοὺς θρησκευτικοὺς καὶ τοὺς ἠθικοὺς σκοπούς, δι' οὓς οἱ χριστιανοὶ ἀφιέρωσαν τὰς περιουσίας αὐτῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ συνδυασθῶσι τὰ δίκαια τῶν πολεμιστῶν τῆς Κρήτης πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ κλήρου αὐτῆς, ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ ὁποίου οὐχὶ ὀλίγοι τῶν ἐφημερίων εἶνε ἔφεδροι στρατιῶται, ἀγωνισθέντες καὶ αὐτοὶ ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν μετ' ἐκείνων, ὑπὲρ ὧν ἐκβιάζεται προνομιακῶς τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων ἡ ἀπαλλοτρίωσις καὶ κεκτημένοι καὶ αὐτοὶ τὰ αὐτὰ τοὐλάχιστον πρὸς αὐτοὺς δικαιώματα. Καὶ εἶνε τόσον δικαία τῆς Κρητικῆς Ἐκκλησίας ἡ φωνή, ὥστε κατισχύουσα νὰ τονώσῃ τὸν ὅλον τῆς Ἐκκλησίας ἀγῶνα κατὰ τῆς ἁρπαγῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ἐξετάζουσα τὰ ἐκκλησιαστικὰ Νομ. Διατάγματα Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπεράτωσεν ὁριστικῶς τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὸ ἔργον της ὡς πρὸς τὸ Νομ. Διάταγμα τῆς 4 Νοεμβρίου 1926, ἀποφασίσασα τὴν πλήρη καὶ τελείαν ἀπόδοσιν τῶν Μοναστηριακῶν κτημάτων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῶν ἀποδεδειγμένως ἀναπήρων ἀξιωματικῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἀπεφάνθη εἰσέτι ὁριστικῶς ἐπὶ τῶν τελευταίων (12-15) ἄρθρων τοῦ εἰρημένου Νομ. Διατάγματος. Τὰ ἀναγραφέντα ἔν τισιν ἐφημερίσι περὶ ἐπαναφορᾶς τῆς ἰσχύος τῶν παλαιῶν νόμων περὶ διοικήσεως τῶν ναῶν κτλ. εἶναι τελείως ἀνακριβῆ, προῆλθον δὲ ἔκ τινος εἰσηγήσεως ἀπορριφθείσης.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, συνελθοῦσα ἐκτάκτως τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Δευτέρας, μετὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν σχετικὴν ἔκθεσιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακρίσεων περὶ τῆς παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου λειτουργίας τῆς ἐν Λαμίᾳ Προπαρασκευαστικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἐκήρυξεν ἄκυρα τὰ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς εἰρημένης Σχολῆς εἰς τοὺς ἀποφοίτους αὐτῆς δοθέντα ἀπολυτήρια, καὶ ἀπέστειλε σχετικὴν τηλεγραφικὴν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Ἱεράρχας ὅπως μὴ χειροτονήσωσί τινα τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς ταύτης. Αἱ ἀνακρίσεις θὰ συνεχισθῶσι καὶ ἐν Λαμίᾳ κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

—Τῇ προπαρελθούσῃ Τετάρτῃ 6 τρ. μ. ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος συνῆλθεν εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου. Πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ ἀπεφάσισεν ὅπως ὑποδείξῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκην τῆς ἱδρύσεως ἰδίου Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου διὰ τὰς νέας χώρας, τοῦ διὰ τὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Π. Ἑλλάδος μὴ ἐπαρκοῦντος εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τῆς ἐν τῇ Ν. Ἑλλάδι Ἐκκλησίας. Ὡσαύτως ἀπεφασίσθη ὅπως συγκληθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῇ 1 προσεχοῦς Ὀκτωβρίου ἵνα διασκεφθῇ, πρὸς τοῖς ἄλλοις, περὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ μοναχικοῦ βίου, περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως τοῦ «Ταμείου κηρύγματος», περὶ τῶν μέτρων κατὰ τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἄλλων προπαγανδῶν, περὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου καὶ περὶ τοῦ οἰκον. ζητήματος τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου.

—Ἐκρίθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ὅπως αἱ ὑποβληθεῖσαι αὐτῇ διὰ τοῦ Τοποτηρητοῦ Λευκάδος καὶ Ἰθάκης διάφοροι αἰτήσεις ἱερέων περὶ μεταθέσεων αὐτῶν κλπ. παραπεμφθῶσιν ἐν καιρῷ εἰς τὸν χειροτονηθησόμενον Μητροπολίτην Λευκάδος.

—Εἰς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας, τοὺς παρακαλοῦντας νὰ ληφθῶσι μέτρα κατὰ τῶν ἐξ Ἁγίου Ὄρους περιφερομένων μοναχῶν, ἀνεκοινώθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, ὅτι δύναται συμφώνως τῷ νόμῳ νὰ ἐνεργήσωσι, ζητοῦντες ἁρμοδίως τὴν ἀπέλασιν αὐτῶν.

—Ἐπὶ αἰτήματος περὶ ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς ἀφομοιώσεως Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισε τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεως.

—Ἐπὶ αἰτήσεως τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Κυθήρων καὶ Κερκύρας, τοῦ μὲν ἀναφέροντος, ὅτι ἀδύνατος εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Δ)βρίου 1923 «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἐν τῇ Ἱερᾷ αὐτοῦ Μητροπόλει, τοῦ δὲ παρακαλοῦντος, ὅπως ἐπιζητηθῇ ἡ ἐπέκτασις τούτου οὐ μόνον εἰς τὰς νέας χώρας, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ, ἐκρίθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, ὅπως παραπεμφθῶσιν αὗται τῇ Συνόδῳ τῆς Ἱεραρχίας.

—Ὁ Σεβασμ. μητροπολίτης Μαντινείας ἐπεκύρωσε τὴν ἐκλογὴν ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς κατὰ τὴν ἱερὰν αὐτοῦ Μητρόπολιν Ἱ. Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου, καθ' ἣν ἐξελέγη τοιοῦτον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν Βα-

σιλείου Μπουλούκου ἱεροδιακόνου ὡς ἡγουμένου, Διονυσίου Μπουξοπούλου καὶ Κωνσταντίνου Καρύμπακα μοναχῶν ὡς συμβούλων.

—Διὰ προκηρύξεως τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ 27 παρελθόντος μηνὸς Ἰουνίου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 56 τοῦ Νόμου 2905 καὶ τῷ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 12 Μαΐου 12 Ἰουνίου 1926, ἡ Κοσμητεία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς προσκαλεῖ τοὺς ὑποψηφίους πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς τακτικῆς ἕδρας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχαιολογίας καὶ Παλαιογραφίας ὅπως ἐντὸς προθεσμίας δύο (2) μηνῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐπομένου διδακτικοῦ ἔτους, ἤτοι ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1927, ὑποβάλωσιν αὐτῇ τοὺς τίτλους καὶ τὰ ἔργα μεθ' ὑπομνήματος περιέχοντος τὰ τῶν σπουδῶν καὶ τῆς δράσεως αὐτῶν. Τοῦ ὑπομνήματος ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσιν 7 ἀντίγραφα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐν τῷ «Πανταίνῳ» δημοσιεύονται δύο πατριαρχικὰ καὶ συνοδικὰ πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως ἔγγραφα περὶ τοῦ ζητήματος τῆς μήπω δημοσιεύσεως τοῦ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ Πατριάρχου Μελετίου βασιλικοῦ διατάγματος, τοῦ ἐπέχοντος θέσιν τοῦ ἀρχαίου σουλτανικοῦ βερατίου, καίτοι ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς ταύτης συνεπληρώθη ἔτος ὁλόκληρον ἤδη. Ἡ Ι. Σύνοδος παρακαλεῖ τὸν πρωθυπουργὸν ὅπως ἐκδηλῶν «τὴν ὑψηλὴν κυβερνητικὴν εὔνοιαν πρὸς τὸ Ἑλληνο-ὀρθόδοξον ποίμνιον, προκαλέσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἐν καθυστερήσει Β. Δ. Διὰ τῆς πράξεως ταύτης μετὰ τῆς γενικῆς εἰρήνης τῆς Ἐκκλησιας θὰ ἐξυπηρετηθῶσιν ἀσφαλέστερον καὶ συντομώτερον ἐκεῖνα τῶν αἰτημάτων τῶν συρο ὀρθοδόξων, ὅσα εἶνε δεκτικὰ ἱκανοποιήσεως ἐντὸς τῶν ὁριων τῆς κανονικῆς τάξεως τῆς ἁγιας ἡμῶν Ἐκκλησιας». Τοῦτο δέ, καθ' ὅσον διὰ τῆς ἐν τοῖς ἐγγράφοις τούτοις παραθέσεως τῆς λογικῆς τῶν περὶ τὴν ἐκλογὴν γεγονότων καὶ τῶν κειμένων τῶν σημειωμάτων τοῦ τε πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν πατριαρχείων, ὡς καὶ τῶν μετὰ τὴν ἐκλογήν, «τὸ πατριαρχεῖον δικαιοῦται νὰ πιστεύῃ ὅτι οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἀλληοεξάρτησις μεταξὺ τῶν ἀξιώσεων τῶν συρορθοδόξων καὶ τοῦ ἐν ἐκκρεμότητι Β. διατάγματος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ πατριάρχου, ἐφ' ὅσον οὔτε ἀνελήφθη, οὔτε ἠδύνατο νομιμως νὰ ἀναληφθῇ προεκλογικῶς ὑποχρέωσις ἀπέναντι τῶν μετεκλογικῆς ἐ νοιας ἐδαφιων τοῦ σημειώματος Ζιναάρ».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Κατὰ τὴν ἐν Ρίγᾳ ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «Σλόβο» ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ Πατριαρχικοῦ τῆς Ρωσίας θρόνου μητροπολίτης Σέργιος, ὁ μέχρι τοῦδε, ὡς γνωστόν, ἐγκάθειρκτος, ἀπηλλάγη τῆς είρκτῆς καὶ παραμένει ἤδη ἐλεύθερος ἐν Μόσχᾳ, δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως αὐτῷ ἡ ἐκ Μόσχας ἀπομάκρυνσις.

—Ἡ αὐτοκαλουμένη «Σύνοδος» τῶν Ρώσων ὑπερορίων ἀρχιερέων ἐπέβαλεν ἀργίαν καὶ εἰς τὸν ἐν τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ τὰς διατριβὰς ποιούμενον μητροπολίτην Πλάτωνα, ἀνέθηκε δὲ τὴν διατήρησιν τῶν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις καὶ Καναδᾷ Ρώσων ὀρθοδόξων εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀπολλινάριον. Ὡς ἦτο ἑπόμενον, ὁ μητροπ. Πλάτων δὲν ἀνεγνώρισε τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὡς κανονικήν, δι' ὃν λόγον καὶ ὁ μητροπ. Εὐλόγιος.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Μόσχας διαταγῇ τῶν σοβιετικῶν ἤρξατο ἡ καταστροφὴ τῶν ἐν τοῖς μοναστηριακοῖς νεκροταφείοις τάφων καὶ μνημείων. Ἐκ τῶν τελευταίων τὰ ἔχοντα ἱστορικὴν ἢ καλλιτεχνικὴν ἀξίαν μετακομίζονται εἰς τὰ μουσεῖα.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐν Σόφιᾳ συνεκλήθη πρό τινος συνέλευσις τοῦ ἐν ἁπάσῃ τῇ Βουλγαρίᾳ ὀρθοδόξου ἐνοριακοῦ κλήρου. Ἡ συνέλευσις συνεζήτησε διάφορα σπουδαῖα ζητήματα τῆς ζωῆς τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ τῶν συνηγόρων πρὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων. Ἡ πλειονότης τῶν μελῶν τῆς συνελεύσεως ἀπεφάνθη κατὰ τῆς παροχῆς τοῦ δικαιώματος τούτου εἰς τοὺς λαϊκοὺς δικηγόρους, φαίνεται δὲ ὅτι καὶ θὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἔποψις αὕτη.

— Λίαν προσεχῶς ὁ μητροπ. Σόφιας κ. Στέφανος θὰ μεταβῇ εἰς Λονδῖνον ὅπως μετάσχῃ τῶν μεγάλων ἑορτῶν τῆς ἀγγλικ. Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς μνήμης τοῦ πολιούχου τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς ἀγγλικῆς πρωτευούσης ἁγίου Λουκᾶ. Κατὰ τὴν ἐν Λονδίνῳ διαμονὴν αὐτοῦ θὰ διατελῇ ὡς ξένος τοῦ ἀρχιεπ. Καντερβουρίας.

— Τῇ 15 Ἰουνίου ἤρξατο ἡ νέα περίοδος τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας. Μεταξὺ τῶν ζητημάτων, περὶ τὰ ὁποῖα θὰ ἀσχοληθῇ ἡ Σύνοδος, εἶνε καὶ τὸ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ προγράμματος τῶν ἐκκλησιαστικῶν σεμιναρίων ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησ. σχολῶν, ἐπ' ἴσης δὲ καὶ τὸ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν μονῶν.

— Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου ἤρξαντο αἱ ἐργασίαι ἀναστηλώσεως τοῦ ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καταστραφέντος καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς Σόφιας.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐν Ποζνάνῃ συνεκροτήθη συνέδριον τοῦ ἐν Πολωνίᾳ κατολικοῦ κόμματος, ἀποτελεσθὲν ἐκ τρισχιλίων ἀντιπροσώπων. Τὸ συνέδριον ἐψήφισε διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ διωγμοῦ τῶν κατολικῶν ἐν τῇ Σοβετικῇ Ρωσίᾳ καὶ ἐν Μεξικῷ, ἐξεφράσθη δὲ κατὰ τῆς μεταβολῆς τῶν περὶ ὑποχρεωτικῆς κυριακῆς ἀργίας νόμων ἐν Πολωνίᾳ καὶ κατὰ τῶν μεταξὺ κατολικῶν μονομαχιῶν.

— Ἐν Χουσανσιγιάτο τοῦ Μεξικοῦ ἐτυφεκίσθησαν δύο ἱερεῖς, δύο νεόνυμφοι καὶ δύο μάρτυρες διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐτέλεσαν γάμον παρὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τῶν νόμων τοῦ κράτους.

—Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑβδομηκονταετίας τῆς ἡλικίας τοῦ Πάπα Ρώμης Πίου τοῦ ια' ὠργανώθησαν πανηγυρικαὶ ἑορταί, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὁποίων ὁ κατολικὸς παγκόσμιος τύπος ἐτόνισεν ὅτι Πῖος ὁ ια' ὡς κύριον καὶ θεμελιώδη σκοπὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ πολιτικῆς ἐθεώρησε καὶ θεωρεῖ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἑνώσεως μεταξὺ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ κατολικισμοῦ. Τὸ πνεῦμα τῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸ θέμα τοῦτο γραφέντων εἶνε ὅτι τὸ Βατικανὸν ἐννοεῖ τὴν οὐνίαν ὡς τὸ πρότερον, ὡς ἁπλῆν ὑπαγωγὴν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τὸν κατολικισμόν. Αἱ κατολικαὶ ἐφημερίδες ἰδιαιτέρως ὑπογραμμίζουσιν ὅτι Πῖος ὁ ια' ηὔρυνε τὴν ἀνατολικὴν κογκρεγκάτσιαν καὶ ἐπλάτυνε τὸ πρόγραμμα τοῦ ἐν Ρώμῃ ἀνατολικοῦ Ἰνστιτούτου, ἵδρυσεν ἰδίαν ἐπιτροπὴν πρὸς προαγωγὴν τῆς ἐν Ρωσίᾳ κατολικῆς προπαγάνδας, συνέστησε δύο κατολικὰς ἐπαρχίας ἐν Βλαδιβοστὸκ καὶ ἐν Σιβηρίᾳ, διωργάνωσε τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἀνατολικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἐξέδωκε σειρὰν ἐγκυκλίων περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐν αἷς ἐξαίρει τὴν σημασίαν ἣν τὸ Βατικανὸν προσδίδει εἰς τὴν ἐν Ρωσίᾳ προπαγάνδαν.

—Εἰδήσεις ἐκ Βαρσοβίας ἀναφέρουσιν ὅτι ὁ τέως διευθυντὴς τοῦ ἐν Πετρουπόλει κατολικοῦ Ἰνστιτούτου ἐπίσκοπος Ἀντώνιος Μαλέτσκη ὑπέστη τραγικὴν περιπέτειαν. Πρό τινων ἐτῶν προαχθεὶς εἰς ἐπίσκοπον καθ' ὃν χρόνον ἐτέλει ἐγκάθειρκτος, συνελήφθη ὑπὸ τῶν μπολσεβικῶν ἐν Πετρουπόλει καὶ ἐνεκλείσθη εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Μόσχας μετὰ ληστῶν καὶ κακούργων. Ἐπειδὴ ἐν τῇ φυλακῇ βαρέως ἐνόσησεν, ὑπετέθη ὅτι καὶ ἀπέθανεν ἐγκάθειρκτος, ταχέως δὲ καὶ ἐλησμονήθη. Μόλις δὲ πρό τινος Πολωνοί τινες δραπετεύσαντες ἐκ Ρωσίας καὶ εἰς Βαρσοβίαν ἀφικόμενοι ἐκόμισαν τὴν εἴδησιν ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἐπίσκοπος διατελεῖ ἔτι ζῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς, ὅτι δὲ ἐπίκειται ἡ ἐξορία αὐτοῦ εἴς τινα γωνίαν τῆς σοβιετικῆς Ρωσίας.

ΙΟΥΔΑΪΣΜΟΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Πολωνίας, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ηὐξήθη ἐξαιρετικῶς καὶ καρποφόρως ἡ δρᾶσις τῶν προτεσταντῶν ἱεραποστόλων μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων τῆς Πολωνίας. Τὸ δὲ ἔτι μᾶλλον ἐνδιαφέρον εἶνε ὅτι τὸ ἔργον προάγεται χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ τὸν ζῆλον αὐτῶν εἰς τὸν χριστιανισμὸν ἐπιστρεφομένων Ἰουδαίων. Οὗτοι, ἀσπασθέντες τὴν χριστιανικὴν πίστιν, παραμένουσιν ἐπίτηδες ἐν ᾧ καὶ διεβίου πρότερον περιβάλλοντι καὶ κηρύττουσι τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τοὺς τέως ὁμοπίστους ἐν τῷ ὑπ' αὐτῶν λαλουμένῳ γλωσσικῷ ἰδιώματι. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶνε ἰδεολόγοι, διότι γλισχρότατα ἀμείβονται ὡς ἱεροκήρυκες, καὶ μετ' ἐγκαρτερήσεως ὑπομένουσι τοὺς ἐξευτελισμοὺς καὶ τοὺς λιθοβολισμοὺς τῶν ὁμοεθνῶν των.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ τελευταῖος ἀπολογισμὸς τῆς δράσεως τῆς Βρεττανικῆς καὶ ξένης Βιβλικῆς ἑταιρείας ἀναφέρει τὴν ἑξῆς στατιστικὴν τῆς διαδόσεως τῶν ἁγ. Γραφῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ἡ ἁγ. Γραφὴ μετεφράσθη εἰς 9 ἀφρικανικὰς διαλέκτους. Σήμερον ὁλόκληρος ἡ Ἁγία Γραφὴ εἶνε μεταπεφρασμένη εἰς 593 γλώσσας. Κατὰ τοὺς τελευταίους 12 μῆνας ἡ Ἑταιρεία κατηνάλωσε 1.136.123 κείμενα Γραφῶν πλήρη, 1.219.997 ἀντίτυπα Καινῆς Διαθήκης καὶ 7.771.096 κεχωρισμένα βιβλία τῆς ἁγ. Γραφῆς. Κατὰ τὸ 1926 παρὰ τὰς ἐν Κίνᾳ ταραχὰς ἐπέτυχε νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν χώραν 4.142.000 ἀντίτυπα. Καίτοι δὲ δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν εἰσαγωγῆς ἁγιογραφικῶν κειμένων εἰς Ρωσίαν, ἐπέτυχεν ὅμως νὰ ἐκδώσῃ ἐν Πετρουπόλει μίαν μικρὰν ἔκδοσιν 25,000 κειμένων ἐν ρωσικῇ γλώσσῃ.

—Ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐν Κίνᾳ ἀνωμαλιῶν ἔδωκεν ἐντολὴν πρὸς τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἀμερικανοὺς ἱεραποστόλους νὰ καταλίπωσιν αὐτήν. Οὗτοι ἀνήρχοντο εἰς 5.000, ἦσαν δὲ ἰατροί, καθηγηταί, διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι. Τινὲς τῶν ἐφημερίδων χαρακτηρίζουσι τὴν ἔξοδον ταύτην ὡς καταστροφὴν διὰ τὸν πολιτισμὸν τῆς Κίνας.

—Κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον ἐν Λιβούρνῳ συνεκροτήθη τὸ Βον ἐθνικὸν Συνέδριον κατὰ τῆς βλασφημίας. Τούτου μετέσχον μὲν διάφορα στοιχεῖα ποικίλων κατευθύνσεων, ὁ κύριος ὅμως χαρακτὴρ αὐτοῦ ὑπῆρξε μᾶλλον κατολικός. Ἀνεκοινώθησαν κατ' αὐτὸ ἐνδιαφέρουσαι ἐργασίαι κατὰ τῆς βλασφημίας συντεταγμέναι ὑπὸ διακεκριμένων προσώπων, οἷον τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ Balzaro, *τοῦ γερουσιαστοῦ* Montrésor, *τοῦ καθηγητοῦ* Cuerri *κλ. Τὸ συνέδριον συνεκλήθη ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ ἁγ. Μάρκου ἵνα εὐκολυνθῇ καὶ ἡ ἐργατικὴ τάξις νὰ παραστῇ, ἀλλ' αὕτη ἀπέσχεν ὁλοτελῶς. Ἐξ ἐναντίου, πολλοὶ ἦσαν οἱ ἐκ τῶν ἐπισήμων τῆς πόλεως προσελθόντες. Τὰ πλεῖστα τῶν προταθέντων κατὰ τῆς βλασφημίας μέτρων ἔφερον κατασταλτικὸν νομικὸν χαρακτῆρα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπεκρίθη, διότι ἠθικὰ δέον νὰ εἶνε τὰ μέσα τῆς θεραπείας ἠθικῆς νόσου ὁποία καὶ εἶνε ἡ βλασφημία. Ἐφ' ὅσον ὁ λόγος χρησιμοποιεῖται εἰς ἔκφρασιν διανοημάτων καὶ συναισθημάτων, εἶνε εὐνόητον ὅτι ταῦτα πρέπει νὰ ἐξευγενισθῶσι καὶ ἠθικοποιηθῶσιν ἵνα ἀντίστοιχοι καταστῶσι καὶ οἱ ἐκφράζοντες αὐτὰ λόγοι.*

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Σεβαστοπουλείου ἀγῶνος κρίσις, ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ μεγάλῃ τῶν τελετῶν αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου τῇ 15 Μαΐου 1927 ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ **Κων. Ι. Λογοθέτου**, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας. Ἀθῆναι 1927.

Περ. Κ. Βιζουκίδου, Ἠπειρωτικῶν θεσμίων ἔρευνα. Ἐκ τῶν «Ἠπειρωτικῶν Χρονικῶν». Ἐν Ἰωαννίνοις 1927.

ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«Ἡ κατὰ Χριστὸν ἀγωγή», ἐκδιδομένη κατὰ δεκαπενθήμερον·Ὄργανον Ο.Χ.Ε.Ν. Χαλκίδος. Διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτήτης Χριστοφόρος Δεσύπρης, Ἱεροκήρυξ Χαλκίδος, ἐν Χαλκίδι.

«Χριστοκρατία», ἐφημερὶς τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν θρησκευτικῶν πολιτικῶν καὶ φιλοσοφικῶν, ἐκδιδομένη δὶς τοῦ μηνός.—**«Βιβλιοθήκη τοῦ Λόγου»** ἰδιοκτήτης ἀμφοτέρων τῶν περιοδικῶν Ἰάκωβος Καρατζᾶς, ἐν Ἀθήναις

«Ἀλήθεια» δεκαπενθήμερον χριστιανικὸν περιοδικόν. Ἐκδότης καὶ συντάκτης Θεολόγος Ἀνδρ. Κ. Παπαγεωργακόπουλος, ἐν Πάτραις.

«Νέα Ζωή» ἠθικοθρησκευτικὸν δεκαπενθήμερον περιοδικόν. Διευθυντὴς Γ. Κ. Φραντζεσκάκης ἱερεὺς ἐν Βάμῳ (Κρήτης).

«Ταπεινόφρων», ἠθικοθρησκευτικὸν περιοδικὸν ἱεροῦ Συλλόγου ταπεινῶν ἐνοριτῶν Ἁγ. Δημητρίου Μπραχαμίου. Διευθυντὴς ἱερεὺς Γεώργιος Α. Μαυρόπουλος, ἐφημέριος Μπραχαμίου.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς «Ὑψηλοῦ» διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις τοῦ Βελανιδοκάρπου Ἐφετεινῆς Ἐσοδείας ὡς καὶ τεσσάρων ἀγελάδων καὶ ἑνὸς ταύρου. Οἱ βουλόμενοι νὰ πλειοδοτήσωσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῶν διακηρύξεων κατατεθειμένων ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεσεται ἐν Σιγρίῳ τὴν 24 Ἰουλίου ἐ. ἔ.. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥρα 10-12 Μεσημβρίαν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ συμβολαιογράφου Ἐρεσσοῦ καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐν τῇ Ἱ Μονῇ Ὑψηλοῦ τῇ 29 Ἰουλίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἄνδρῳ Ἱ. Μονῆς Παναχράντου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην ἐν τῷ ἐν τῇ Πόλει Ἄνδρου συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 24ην Ἰουλίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 τῆς Μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἄνδρου Νικ Δαπόντε, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἄνδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἐπισκοπικοῦ ἐπιτρόπου Ἄνδρου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, τὰ κάτωθι 15 κτήματα ἐπονομαζόμενα. «Μετόχιον Φιλετρῶν», «Ἀθηκοῦ», «Ντριάδι Μετοχίου Ἀλικοῦ», «Παρόδου», «Ταῦρα», «Ἁγία Μαρίνα», «Κλεισματάκι εἰς Λακώμματα», «Καρῶνας», «Σκιαθίτου κλῆσμα», «Κάραβος καὶ Τζόκα», «Κουκλόσικος», «Περιβολάκι εἰς Μαίνητες», «Μετόχιον Φανερωμένης», «Ἅγιος Ἰωάννης εἰς Ζαγανιάρη» καὶ «Λίδδη». Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς ὅπου εἰσὶν κατατεθειμένοι. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῇ 21 Ἰουνίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἄνδρῳ Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην ἐν τῷ ἐν τῇ Πόλει Ἄνδρου συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 17 Ἰουλίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 τῆς Μεσημβρίας, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἄνδρου Νικ. Δαπόντε, τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἄνδρου, τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Ἐπιτρόπου Ἄνδρου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς τὰ κάτωθι 14 κτήματα ἐπονομαζόμενα. «Μετόχιον Ἰακώβου Ἐμπειρίκου» «Κούφιο» «Ναθαναὴλ» «Ἀνθίμου «Αὐξεντίου Μιζάνα» «Γεδεὼν Φωρίου» «Ἀλυβίζου» «Ἀμυράγρα» «Φράγκου» «Δανιὴλ Μούχου» «Ἡσαΐα Μακταργιὰ» «Κόμπος Παλαιουπόλεως» «Μέγας Κάμπος Λειβαδίων» καὶ «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος» Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς ὅπου εἰσὶν κατατεθειμένοι. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῇ 24 Ἰουνίου 1927.

Ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Κωνσταντίνου Λοκρίδος διακηρύττει ὅτι. Ἐκτίθενται εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὸ Ν.Δ. τῆς Μονῆς κείμενον οἰκόπεδον αὐτῆς, ἔξωθι τοῦ μανδροτοίχου καὶ ἐπὶ τῆς δημοσίας παραλιακῆς ὁδοῦ, ἐκτάσεως 350 τετ. μέτρων κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 3116 καὶ 3053 ἐ. ἔ., διαταγῆς τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου ἐνεργηθησομένην ἐν Ἀταλάντῃ τὴν 7ην Αὐγούστου ἐ. ἔ, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀποστόλου Ντέβα, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίου Κων]τίνου τῇ 5 Ἰουλίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας διακηρύττει ὅτι. Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν θερινῆς ἐνοικιάσεως τὸ ἐν τῇ θέσει «Καμίνι» καὶ πρὸς τὸν ποταμὸν κείμενον λειβάδιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 10ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἐν Μαζεΐκοις ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου κ. Φωκίωνος Κατσίνη ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του τὴν 10ην π. μ ὥραν ἕως 12ην μεσημβρινὴν τῆς αὐτῆς ἡμέρας· πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται δραχμαὶ 2.000. Ὅροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεων καὶ σχετικαὶ πληροφορίαι παρὰ τῷ εἰρημένῳ Συμβολαιογράφῳ.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ξενιᾶς προκηρύττει ὅτι, συνεπείᾳ τῶν ὑπ ἀριθ. 2341 καὶ 2656 ἐν. ἔ. διαταγῶν τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὰ κάτωθι εἴδη καὶ ζῶα τῆς Ἱ. Μονῆς Ξενιᾶς συμφώνως πρὸς τοὺς δοους καὶ ὑποχρεώσεις ταὐταρίθμου συγγραφῆς ἧς ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἔν τε τῷ γραφείῳ τῆς Κοινότητος Ἁλμυροῦ καὶ τῆς Μονῆς Ξενιᾶς. α) 230 ὀκάδ ἔρια λευκὰ καὶ μαῦρα β) 110 ὀκ, ἀρνόμαλλα καὶ ἀρνοπόκια γ) 105 ὀκάδ. τραγόμαλλα δ) 1 φορβὰς 1 ἡμίονος καὶ 1 ἵππος σαγματοφόρα καὶ ε) 6 φορβάδες καὶ 2 ἵπποι ἀργοὶ ἄνευ σαγμάτων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἁλμυρῷ τῇ 17ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ, ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12 ὥρας τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἁλμυροῦ καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται α) διὰ τὰ ἔρια λευκὰ καὶ μαῦρα δραχ. 35 κατ' ὀκᾶν β) διὰ τὰ ἀρνόμαλλα καὶ ἀρνοπόκια δρ. 25 γ) διὰ τὰ τραγόμαλλα δρ. 28, καὶ δ, δι' ἕκαστον ζῷον δραχ. 2000 Ἐν Ἱ. Μονῇ Ξενιᾶς τῇ 26 Ἰουνίου 1927.

Τύποις «Φοίνικος» ὁδὸς Σταδίου 38 Ἀθῆναι